

Firsårsdagen
den 8. marts 1970.

Mel.: Jeg er havren, - - - - -

Oldebørn og børnebørn og børn,
en utallig skare gennem dør'n,
slægt og venner samles om dig nu,
- mange minder rinder dem ihu.

Om din allerførste spæde tid
vi til din beretning fæster lid,
og derfra vi ved, hvordan du var
søndagsbarnet for din mor og far

Kolding var din barndoms faste by,
helst du ville dog til Askov ty.
Visdom der og kærlighed du fandt
og tilsidst sågar en ægtemand.

Han var smed i Kolding hos din far,
til at finde dig i Askov snar,
og da du til hovedstaden drog,
tog han over og blev teolog.

Mens han læste flittigt bog for bog,
du på mange gøremål dig slog,
med emalje syslede du først,
den og væven stilled' ej din tørst.

Du med sygeplejen tog din tørn,
- mens du drømte om en masse børn, -
det du ventede på var bare at
hjertenskjæren din blev kandidat.

Bryllupsrejsen gik til U S A,
først til Texas - så til Iowa.
Efter seks års virke drog I hjem,
- da familien vokset var til fem.

Den genvundne landsdel her i syd
var jert mål, men det blev bare snyd.
Fausing-Auning blev det første sted,
som I ej fortrød, at I fik med.

Men så landede' I omsider her
på det sted, I havde særlig kær;
og da du en dag alene stod,
havde du på stedet slået rod.

Genner kirke står dig særlig nær,
gerne havde du os samlet der..
- Sølvhøj, som var ikke bedt til fest,
blæste dog på fødselar og præst.

Mange børn er ikke nogen spøg:
tit har byrden vistnok været drøj,
- deres glæder var din største lyst,
- du i sorgen gav den bedste trøst.

Sorg og glæde krydsede din vej,
- du til livet aldrig sagde nej.
Venner fik du overalt på jord,
- elskede dog højst dit huse kor

af

Ravneunger A/S